

Nr. crt.	TITLU PROPUNERE LEGISLATIVĂ / NR. ÎNREGISTRARE/INIȚIATORI	OBIECT DE REGLEMENTARE	MINISTERE SI INSTITUȚII VIZATE	PUNCTUL DE VEDERE AL GUVERNULUI	MOTIVARE
9.	Propunere legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 17/07/03/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr.268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului B179/2015 Boboc Cătălin - senator PNL; Chiriac Viorel - senator PSD; Corlățean Titus - senator PSD; Deneș Ioan - senator PSD; Grapă Sebastian - senator PNL; Grigoraș Viorel	Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 17/2014, propunându-se, în principal, introducerea unor condiții de reciprocitate, respectiv anumite condiții limitative la cumpărarea de terenuri în România, astfel încât un cetățean al unei țări, așa cum este definită la art. 2 alin. (2) al legii, să aibă aceleași drepturi privind achiziționarea de terenuri, pe care le are și cetățeanul român în țara respectivă.	•MADR •MAE	<u>nu susține propunerea legislativă</u>	Guvernul nu susține propunerea legislativă având în vedere considerentele cuprinse în adresa Ministerului Afacerilor Externe nr. K1/49515.05.2015 (anexată).

Nr. crt.	TITLU PROPUNERE LEGISLATIVĂ / NR. ÎNREGISTRARE/ INIȚIATORI	OBIECT DE REGLEMENTARE	MINISTERE SI INSTITUȚII VIZATE	PUNCTUL DE VEDERE AL GUVERNULUI	MOTIVARE
	- senator PNL; Hașotti Puiu - senator PNL; Iliescu Lucian - senator PNL; Neculoiu Marius - senator PNL; Obreja Marius Lucian - senator PNL; Popa Nicolae-Vlad - senator PNL; Severin Georgică - senator PSD; Stuparu Timotei - senator PSD; Tătaru Dan - senator Independent; Zisu Ionuț-Elie - senator PNL; Benga Ioan - deputat PSD; Mocioalcă Ion - deputat PSD; Petric Octavian - deputat PSD; Weber Mihai - deputat PSD				

15 179/2015

Anexă la p. 29 din Hotărârea Senatului (13 mai 2015, eparg.)

 Nr. 4506 / D.R.P.
 Data 25.05.2015

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Ministrul

K1/495

15 mai 2015

Domnule ministru,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr.3600C/DRP din 04.05.2015, prin care ne solicitați punctul de vedere cu privire la propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr.268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului (Bp.179/2015), vă comunicăm următoarele:

Legea nr.17/2014 a fost promovată și adoptată în contextul liberalizării, începând cu 01 ianuarie 2014, a pieței funciare prin ridicarea restricțiilor privind achiziția de terenuri agricole și forestiere, impuse prin Tratatul de aderare din 2005, și se aplică persoanelor fizice, cetățeni români, respectiv cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene sau ai statelor care sunt parte la Acordul privind Spațiul Economic European (ASEE), precum și apatrizilor cu domiciliul în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene sau ai statelor care sunt parte la Acordul privind Spațiul Economic European (ASEE). De asemenea, se aplică și cetățenilor unui stat terț și apatrizilor cu domiciliul într-un stat terț, care pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole situate în extravilan în condițiile actului normativ.

Potrivit textului publicat¹ al legii, dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole situate în extravilan de către cetățenii străini (în această sintagmă fiind incluși cetățenii statele membre UE/SEE/ Elveția și apatrizii cu domiciliul în aceste state, precum și cetățenii statelor terțe și apatrizii cu domiciliul într-un stat terț) urmează să se facă pe bază de reciprocitate, în condițiile actului normativ. Condiția reciprocității între statele membre UE/SEE/Elveția a fost eliminată ca urmare a modificării Legii nr.17/2014 prin *Legea nr.68/2014 pentru modificarea alin. (1) al art. 29 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr.7/1996 și a Legii nr.17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului*.²

Domnului Eugen Nicolicea
 Ministru delegat pentru Relația cu Parlamentul
 Departamentul pentru Relația cu Parlamentul

¹ Monitorul Oficial nr.178/12.03.2014;

² Publicată în Monitorul Oficial nr.352/13.05.2014;

Propunerea legislativă examinată vizează reglementarea unor condiții de reciprocitate intra-UE/SEE/Elveția, în fapt fiind vorba de o reciprocitate bilaterală „în oglindă” în ceea ce privește regimul aplicabil achiziționării de terenuri într-un anumit stat de către cetățeni ori persoane juridice aparținând altui stat.

1. Referitor la **condiția reciprocității**, apreciem că sunt necesare anumite precizări. În mod constant, CJUE a subliniat faptul că în aplicarea art.63 din *Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)* TFUE³ sunt interzise restricțiile privind circulația capitalurilor între statele membre, cele întemeiate pe motive de cetățenie/naționalitate fiind în mod expres prohibite⁴.

Mai mult, principiul egalității de tratament, care constituie o noțiune de drept al Uniunii, interzice nu numai discriminările evidente, întemeiate pe naționalitate, ci și toate formele disimulate de discriminare care, prin aplicarea altor criterii de diferențiere, conduc, în realitate, la același rezultat.⁵ În cazul constatării unei discriminări, trebuie să se verifice dacă aceasta poate fi justificată pe motivele prevăzute de tratate și jurisprudența CJUE⁶.

În opinia noastră, stabilirea condițiilor de reciprocitate pentru resortisanții UE/SEE ridică probleme de compatibilitate privind aplicarea art.63 din TFUE, jurisprudența CJUE arătând că, în ordinea juridică comunitară instituită de tratat, aplicarea dreptului comunitar de către statele membre nu poate face obiectul unei condiții de reciprocitate⁷. Astfel, drepturile care decurg din libertățile de circulație garantate de tratat în cadrul Uniunii Europene sunt necondiționate și un stat membru nu poate condiționa respectarea acestora de conținutul unei convenții încheiate cu un alt stat membru. Cu alte cuvinte, un stat membru nu poate supune aceste drepturi unei convenții de reciprocitate încheiate cu un alt stat membru în scopul de a obține avantaje reciproce de la acest stat.⁸ De asemenea, se consideră că, în situația unei măsuri a unui stat membru care constituie un obstacol în calea unei libertăți de circulație prevăzute de tratat, o convenție bilaterală poate fi luată în considerare atunci când neutralizează acest obstacol.⁹

Același principiu al egalității de tratament între statele membre UE/SEE este reiterat și în cuprinsul documentelor de poziție privind capitolul 4 – *Libera circulație a capitalurilor*, pentru a cărui respectare autoritățile naționale s-au angajat în cadrul procesului de aderare a României la UE¹⁰.

Potrivit art.65 alin.(1) lit.a) din TFUE, art.63 nu aduce atingere dreptului statelor membre [...] de a aplica dispozițiile incidente ale legislațiilor fiscale care stabilesc o distincție între contribuabili care nu se găsesc în aceeași situație în ceea ce privește reședința [...], însă această derogare este limitată, în sensul că ea nu trebuie să constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o **restrângere disimulată a liberei circulații a capitalurilor și plăților**, astfel cum este aceasta definită de tratat¹¹. Se consideră că o discriminare vădită sau disimulată apare în situația în care consecințele faptului generator sunt imputabile aceluiași regim fiscal al unui stat membru care ar aplica o normă diferită unor situații comparabile sau aceeași normă unor situații diferite. Prin urmare, diferența de tratament între achizițiile efectuate de un rezident și achizițiile efectuate de un nerezident constituie o restricție privind libera circulație a capitalurilor, interzisă, în principiu, de art.63 din TFUE¹².

³ Ex-art.56 TCE;

⁴ de ex, Cauza 452/01 *Ospelt*;

⁵ Cauza 506/10 *Graf și Engel vs. Germania*, considerentul 26;

⁶ Cauza 506/10, considerentul 29.

⁷ Cauza 118/07 *Comisia vs. Finlanda*, considerentul 48;

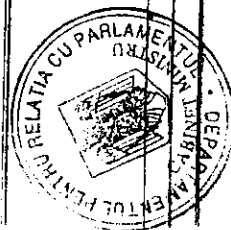
⁸ Concluziile Avocatului General în Cauza 182/08 *Glaxo Wellcome GmbH & Co. KG împotriva Finanzamt München II.*, considerentul 74;

⁹ *idem*, considerentul 75;

¹⁰ A se vedea documentele CONF-RO 16/01 din 23.05.2001, 19/02 din 19.03.2002, 07/03 din 05.0.2003;

¹¹ Art.65 alin (3) din TFUE; Cauza 487/08 *Comisia vs. Spania*;

¹² Concluziile Avocatului General în Cauza 182/08, considerentul 138, Cauza 487/08 considerentul 47;

În acest context, precizăm că printre măsurile interzise de art.63 din TFUE drept restricții privind libera circulație a capitalurilor se numără cele de natură să descurajeze nerezidenții să facă investiții într-un alt stat membru sau să descurajeze rezidenții statului membru să facă investiții în alte state.¹³

Chiar dacă propunerea legislativă nu urmărește încheierea în mod expres a unor convenții de reciprocitate în această materie între România și statele membre UE/SEE, apreciem că stabilirea identității condițiilor de achiziție a terenurilor în aceste state ca reper pentru aplicarea lor și de către autoritățile române în raport cu resortisanții statelor respective are ca efect o discriminare directă pe motiv de cetățenie/naționalitate.

2. Potrivit art.65 TFUE, statele membre pot aplica restricții în ceea ce privește libera circulație a capitalurilor, care pot fi considerate compatibile cu dispozițiile art.63 din TFUE, dacă acestea urmăresc un interes legitim compatibil cu acesta sau dacă este justificată de un motiv imperativ de interes general. În plus, pentru a fi justificată, o astfel de diferență de tratament trebuie să fie corespunzătoare pentru a garanta realizarea obiectivului în discuție și nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru a atinge acest obiectiv (proportionalitate).¹⁴

CJUE apreciază că, deși art.345 TFUE¹⁵ stipulează că tratatele nu aduc atingere regimului proprietății în statele membre, în sensul că acestea pot să reglementeze un mecanism național pentru achiziția bunurilor imobile, în cazul în care prin acest mecanism sunt stabilite reguli specifice pentru tranzacțiile cu terenuri agricole sau forestiere, aceste reguli sunt supuse examinării din perspectiva dispozițiilor fundamentale ale dreptului UE (inclusiv tratamentul nediscriminatoriu, libertatea de stabilire și libera circulație a capitalurilor).¹⁶ Prin urmare, statele membre pot impune restricții privind libera circulație a capitalurilor (respectiv achiziția de terenuri agricole și forestiere), în măsura în care acestea urmăresc un obiectiv de interes general, sunt aplicate în mod nediscriminatoriu și respectă principiul proporționalității, adică să fie de natură să asigure realizarea obiectivului urmărit și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia.¹⁷

Potrivit jurisprudenței, obiectivele de interes general în domeniul achiziției terenurilor agricole, care ar putea justifica impunerea de restricții, ar fi *utilizarea terenurilor agricole în regim de exploatare directă (exploatare tradițională), domeniile agricole să fie locuite și exploatate de proprietarii acestora, menținerea unei populații permanente în mediul rural, favorizarea folosirii raționale a terenurilor disponibile pentru a evita presiunea funciară, prevenirea dezastrelor naturale, obiectivele de planificare teritorială ale statului membru, ori o activitate economică independentă preponderentă în anumite regiuni (de ex, sectorul turistic)*. Aceste obiective corespund, în opinia CJUE, cu cele ale politicii agricole comune, respectiv asigurarea unui nivel de trai echitabil pentru populația agricolă, a cărei elaborare trebuie să aibă în vedere și caracterul special al activității agricole care rezultă din structura socială a agriculturii și din discrepanțele structurale și naturale existente între diferitele regiuni agricole.¹⁸

Denaturarea concurenței, ca urmare a faptului că agricultorii dintr-un stat membru care achiziționează terenuri agricole în alt stat membru, ar obține un preț sensibil mai ridicat decât cel pe care l-ar obține în statul membru de origine, care să poată fi invocat pentru a limita drepturile acordate prin tratate, nu constituie, în lumina CJUE, un motiv de interes general pentru o atare limitare.¹⁹

¹³ Cauzele *Haribo Lakritzen Hans Riegel Betriebs GmbH* (C-436/08) și *Österreichische Salinen AG* (C-437/08) vs. *Finanzamt Linz*. (considerentul 126 din Hotărârea din 10.02.2011 și considerentul 79 din Concluziile Avocatului general);

¹⁴ C-182/08, considerentul 142; nota de subsol 7;

¹⁵ Ex art.295 TCE

¹⁶ Cauza C-452/01, considerentul 24, Cauza C-302/97 *Konle vs. Austria*, considerentul 22, 38;

¹⁷ Cauza C-370/05 *Uwe Kaz Festersen vs. Danemarca*, considerentul 26;

¹⁸ Cauza C-370/05, considerentul 28, Cauza C-452/01, considerentele 39 și 40; Cauza C-302/97, considerentul 40;

¹⁹ Cauza C-506/10, considerentul 30;

Astfel, statele membre pot impune, în concordanță cu art.64, 65, 66 și art.75 din TFUE²⁰, un **regim de autorizare prealabilă**. Cu toate acestea, ele nu pot refuza autorizarea, rezervând posibilitatea de achiziție a terenului agricol doar de către fermierii care au resurse să asigure cultivarea acestuia, în cazul în care dobânditorul nu este cel care va cultiva terenul în cauză ca parte a unei exploatații (*holding*) și nu este rezident, dar care și-a asumat obligația de a continua să cultive terenul cu același arendaș. O atare condiție, aplicată în acest mod nu este proporțională pentru că reduce posibilitatea arendării terenului către fermierii care nu au atare resurse. De asemenea, un alt efect este cel al imposibilității persoanelor juridice, inclusiv al celor având activitățile agricole ca obiect de activitate, de a achiziționa teren agricol. O atare condiție reprezintă un obstacol la tranzacțiile planificate care nu afectează prin ele însele destinația agricolă și cultivarea terenului de fermieri sau persoane juridice (inclusiv asociații de fermieri).²¹

În ceea ce privește rezidența, Curtea apreciază că art.63 TFUE se opune unei reglementări naționale, prin care se condiționează dobândirea unui teren agricol de stabilirea reședinței permanente a dobânditorului pe terenul respectiv²². În adoptarea acestei soluții, s-a luat în considerare faptul că trebuie să se țină cont de împrejurarea că o eventuală obligație de stabilire a reședinței permanente aceasta nu restrânge doar libertatea de circulație a capitalurilor, ci și dreptul dobânditorului de a-și alege în mod liber reședința, în condițiile în care acest drept este garantat prin art.2 alin.(1) din *Protocolul nr.4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Convenția CEDO)*.²³

Mai mult, Curtea menționează că, având în vedere riscul de discriminare inerent într-un sistem de autorizare prealabilă pentru achiziția de terenuri și alte posibilități aflate la dispoziția statului membru, pentru a asigura conformitatea cu protecția obiectivelor de interes general, este posibil ca procedura de autorizare prealabilă să constituie o restricție la circulația capitalurilor, dacă nu este esențială pentru prevenirea încălcării legislației naționale privind reședința secundară.²⁴

Jurisprudența CJUE permite statelor membre să impună condiția rezidenței secundare în cadrul unui sistem de autorizare a achiziției de terenuri, în cazul în care resortisanții altor state membre care au luat parte la formarea unei exploatare de teren, proprietari, locuiesc pe sau în apropierea terenurilor rurale, destinate a fi protejate ca urmare a existenței unui obiectiv de interes general, dacă aceasta se aplică atât pentru resortisanții proprii, cât și pentru cei ai altor state membre, în mod egal și dacă dreptul de achiziție obligatorie (dreptul de preemțiune) nu este exercitat de o manieră discriminatorie.²⁵

În acest context subliniem că în procesul de elaborare al Legii nr.17/2014 au fost luate în considerare limitele dreptului UE în această materie, precum și soluțiile oferite de jurisprudența CJUE. Referitor la acest aspect, menționăm că circumstanțele evocate de inițiatorii propunerii legislative drept condiții limitative în alte state membre UE/SEE, care ar putea fi utilizate ca punct de reper pentru reciprocitatea intenționată, nu diferențiază expres în funcție de cetățenie/naționalitate, ci acestea ar putea constitui restricții reglementate de statele membre respective pe obiective de interes general, determinate ca atare. Aplicarea condițiilor de reciprocitate *tale-quala* ar putea să creeze prejudicii chiar resortisanților a căror protecție se dorește, în sensul că, practic, în anumite situații, ar putea fi permisă/respinsă achiziția de terenuri pe considerente atacabile în raport cu dreptul UE și jurisprudența Curții, invocate de persoanele care ar avea interes contrar.

3. Deși nu face obiectul propunerii legislative, apreciem utile anumite mențiuni privind condiția reciprocității în legătură cu statele terțe. Potrivit TFUE, este permis statelor membre să

²⁰ Ex art.56-60 TCE;

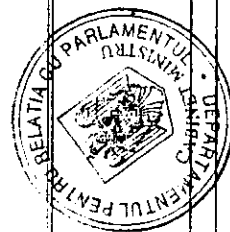
²¹ Hotărârea Curții din 23.09.2003 în Cauza C-452/01, considerentele 50-51, concluzii;

²² Cauza C-370/05, concluzii;

²³ Cauza C-370/05, considerentul 35

²⁴ Cauza C-302/97, considerentul 49

²⁵ Cauza 182/03, considerentul 10

mențină, pentru statele terțe, restricții cu privire la circulația capitalurilor, inclusiv în cazul investițiilor imobiliare, în vigoare la 31 decembrie 1993²⁶, adoptate în temeiul dreptului intern sau al dreptului UE.

În ceea ce privește România, ca legislație anterioară datei menționate, restricția esențială referitoare la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor era prevăzută în *Constituția României* din 21 noiembrie 1991²⁷, în sensul că cetățenii străini și apatrizii nu puteau dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.

Având în vedere că unul din angajamentele asumate de România în sensul armonizării cu *acquis-ul* Uniunii a vizat modificarea legii naționale fundamentale, în sensul eliminării interdicției dobândirii dreptului de proprietate asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizii prin *Legea nr. 429/2003 de revizuire a Constituției României* s-a stipulat că cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor *numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală*.²⁸

Art.2 alin.(3) din *Legea 17/2014 dezvoltă prevederile art.44 alin.(2) din Constituția României*, așa cum a fost modificată și completată prin *Legea de revizuire a Constituției nr. 429/2003*, iar acest fapt respectă criteriul temporal din art.64 TFUE. În materia stabilirii legislației naționale în vigoare la 31.12.1993 în România, este relevantă jurisprudența²⁹ CJUE care a interpretat înțelesul acestui criteriu și a admis că o măsură națională adoptată ulterior acestei date nu este, numai pentru acest motiv, în mod automat exclusă de la regimul derogatoriu prevăzut la alineatul (1). Curtea a înțeles această posibilitate ca înglobând dispoziții care sunt, în esența lor, identice cu reglementarea anterioară sau care se limitează la reducerea sau eliminarea unui obstacol în calea exercitării drepturilor și libertăților comunitare prevăzut în reglementarea anterioară, excluzând dispozițiile care se bazează pe o logică diferită de cea a reglementărilor anterioare și care instituie proceduri noi³⁰. Reiese, astfel, că, în aprecierea legislației naționale în vigoare la un moment dat, Curtea admite că, dacă printr-o modificare ulterioară adusă legislației naționale se creează condiții mai favorabile, aceasta poate beneficia de regimul derogatoriu prevăzut de art. 64 alin.(1) TFUE.

În consecință, art. 44 alin.(2) din Constituție beneficiază de regimul derogatoriu de la art.64 alin.(1) TFUE deoarece acesta a reprezentat o modificare prin care a fost înlocuită interdicția absolută a dobândirii de către străini a dreptului de proprietate asupra terenurilor, prevăzută inițial de art. 41(2) din Constituția adoptată în 1991, cu principiul reciprocității în materia dobândirii terenurilor de către străini.

Jurisprudența CJUE consideră că este, în principiu, admis ca un stat membru să condiționeze anumite măsuri pentru resortisanți provenind dintr-un stat terț de existența unui acord de asistență reciprocă încheiat cu acesta³¹. De asemenea, Curtea a admis că nu se poate exclude ca un stat membru să poată demonstra că o restricție privind circulația capitalurilor având ca destinație state terțe sau provenind din state terțe este justificată printr-un motiv invocat în împrejurări în care acest motiv nu ar fi de natură să constituie o justificare validă pentru o restricție privind circulația capitalurilor între statele membre.³²

²⁶ Art.64 alin. (1) din TFUE: „(1) Articolul 63 nu aduce atingere aplicării, în raport cu țările terțe, a restricțiilor în vigoare la 31 decembrie 1993 în temeiul dreptului intern sau al dreptului Uniunii, adoptate cu privire la circulația capitalurilor având ca destinație țări terțe sau provenind din țări terțe, în cazul în care acestea implică investiții directe, inclusiv investițiile imobiliare, stabilirea, prestarea de servicii financiare sau admiterea de valori mobiliare pe piețele de capital. În ceea ce privește restricțiile în vigoare în temeiul legislațiilor naționale în Bulgaria, în Estonia și în Ungaria, respectiva dată este 31 decembrie 1999”.

²⁷ Art.41 alin.(2) - Protecția proprietății private (...) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. *Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.*”

²⁸ Art.44 din Constituția României, republicată;

²⁹ cauzele C-302/97, C-101/05, C-541/08 și C-190/12;

³⁰ Cauza C-302/97, para. 49;

³¹ Considerentul 70 din Hotărârea în Cauzele conexate C-436/08 și C-437/08;

³² Concluziile Avocatului General în Cauza 182/08, nota de subsol 35 (citând Hotărârea Test Claimants in the FII Group Litigation, punctul 62);

Însă, și aceste restricții trebuie justificate în baza art.63 din TFUE ori pe motive imperative de interes general și să fie proporționale.

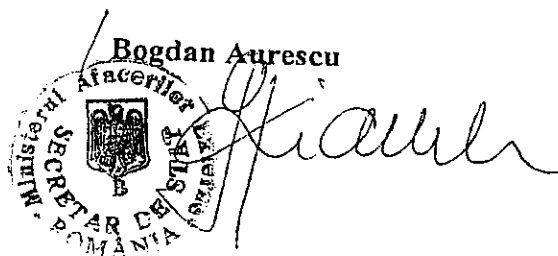
4. În concluzie, reciprocitatea impusă în cuprinsul Legii nr.17/2014 și a cărei consolidare se dorește prin promovarea propunerii legislative analizate pare a asigura un regim echitabil, în special din punct de vedere socio-economic, pentru cetățenii români în raport cu cetățenii altor state (fie state membre UE/SEE, Elveția³³, fie state terțe), însă, în materia liberei circulații a capitalurilor, astfel cum este aceasta reglementată de dreptul UE, apare ca având un caracter semnificativ protecționist, ceea ce este de natură să fie considerată incompatibilă cu acesta, mai ales în condițiile în care art.63 din TFUE interzice *inclusiv* restricțiile între statele membre și țările terțe.

În acest context menționăm că, după intrarea în vigoare a Legii nr.17/2014, România a primit, din partea Comisiei Europene, o solicitare de informații³⁴ privind reciprocitatea în raport cu statele terțe precum și cu privire la regimul de autorizare achiziției terenurilor situate în extravilan, reglementate de actul normativ, fiind verificate, în fapt, justificarea și proporționalitatea măsurilor legislative în raport cu dreptul UE. Răspunsul furnizat de autoritățile române a fost acceptat de instituția UE.

Având în vedere cele menționate, apreciem că *propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr.17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr.268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului* nu poate fi susținută în forma prezentată.

Cu deosebită considerație,

Bogdan Aurescu

³³ Extinderea regimului aplicabil cetățenilor UE/SEE către Elveția este, în opinia noastră, o opțiune a legiuitorului național, bazată pe rațiuni de oportunitate;

³⁴ Prin intermediul sistemului EU-Pilot;

